

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Affectus pro viâ purgativâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

Affectus pro via purgativa.

Primus animæ in via purgativa detentæ affectus consistit in humillima sui ipsius ad pedes JESU crucifixi abjectione: potestque affectus iste vocari: *Abjectio sui ipsius ad pedes JESU*; Exercitium hoc edocti ab anima illa pœnitente, quæ per viam hanc purgativam tam feliciter incessit, ut prima JESU ante conversionem actio fuerit, *Ad pedes JESU* se prosternere, nunquam Christo obviam facta, quin illicò ad pedes ejus se projiceret. Et hæc fuit S. Maria Magdalenæ. Ad pedes igitur Christi demittere se debet anima in signum debitæ subjectionis, nihil desiderans, nisi ipsi soli esse subjectam. si priùs propter sua peccata à pedibus Sathanæ se conculcari ferebat, jam ad pedes JESU se prosternendo protestetur, nullum isthac alium Dominum extra illum se agnoscere, frequentius ad eum suspirando: *Tu Deus meus, & Dominus meus. Tu Deus meus, & omnia.* Demittere debes ad pedes Christi caput tuum in signum, quod non curas, nisi conculcare fastum, & superbiam. Stude humilitati, quantoque fueris probetior, & in tuis cogitationibus elatior, tò te demittere conaberis. Alloqui eum teris: O mi JESU agnosco meam vilitationem. Nimiùm, cheu! ascendere volebam, quia

quia tuam majestatem, & meam vilitatem
 felix ignorabam. Nunc ad pedes tuos
 voluta confiteor miseriam, & super
 meam, cupio, & animum apprecor ab
 bus contemni, vilipendi, & si prius ab
 bus honorari, & aestimari quaesieram, nunc
 omnibus humiliari curabo, amabo, &
 mi aestimabo, si ab omnibus vilipendatur.

Secundus affectus erit Contritio, frequenter
 ter sese in actibus contritionis exercit
 non enim est, quod animam puritatis
 tem adeò excolat, & dealbet, quàm
 nuus de peccatis dolor, qui dolor
 contritionis perfectus est. Sæpius
 pectus percutere, & de commissis no
 niam à Deo petere poterit, eliciend
 contritionis, & ore etiam proferendo
 meus, Redemptor meus, Bonitas in
 qui non vis mortem peccatorum, sed
 scio, & contremiscens fateor, quòd
 multiples offensas, millenos inferno
 lenas mortes, & cruciatus promer
 nunc ad tuos pedes prostratus doleo,
 nitet me, infinitam tuam bonitatem
 disse, nec ob aliud doleo, quàm quòd
 fenderim. Hic unicus doloris, & pe
 tiæ meæ finis est, omnem mortem,
 pœnam, omnem infernum lubens sust
 tantùm, ne posthac te offendam.
 su! quàm pœnitet me peccasse! O

me Domine Deus, quàm pœnitet me, quòd
legem tuam transgressus sim ! lava me ab
iniquitate mea, & pretioso tuo sanguine
munda me.

Tertius affectus erit, exercere se in hujus
mundi contemptu. Certum est, quòd, si
anima intendat se per hæc exercitia purgare,
omnem conatum adhibere debeat, ut totis
affectibus à rebus mundanis se abstrahat, quæ
solent maculare animam illam, à qua se ama-
ri, & æstimari vident. Noveris anima, om-
nia, quæ sunt in hoc mundo, nihilum
quoddam esse; nihilum sunt honores, nihi-
lum dignitates, nihilum divitiæ, nihilum o-
mnes blanditiæ, omnia vanitas, & afflictio
spiritûs. Memorare, quòd, cum omnia ha-
bes, nihil habeas: si habueris omnem sub-
stantiam hujus mundi, nihil habes. Solus
Deus est omnia; ipse est omne bonum, o-
mnis felicitas, omnia continens; in solo
Deo lætatur anima. Unde Sancti Augusti-
nus, & Franciscus exclamaverunt: *Deus meus*
omnia. Sæpiùs igitur insistet anima eli-
cendis actibus contemptûs mundi, soli Deo
adhærendo; tantò enim Deo conjungetur,
quantò à mundo secesserit. Sæpius ergò
Deo supplex fiet dicendo: *Tolle Domine à*
me corde meo omnem amorem sæculi; fac ut de-
iciam omnia oblectamenta hujus mundi; ad-
orna me gratia tua, quia sine te nihil sum, nihil
possim.

possim. Infunde perfectum tuum animam
ut te solum amem, te desiderem, & in
viam.

Quartus affectus erit, exercere se
prehendendo & corrigendo se ipsum.
ma, quæ Deum à se offensum viderit,
contra se ipsam excitabit, temeritatem
reprehendendo, quâ non erubuit,
bonitatem tam graviter offendere,
terit se ipsam objurgare dicendo: Es
anima mea tam eras arrogans, & tam
ut infinitam bonitatem offendere fuerit
sa? Considera infelix, quæ sis tu, &
Deus, & quidnam facere pertentaveris
abjectissima creatura tam flocci pen
Deum. Tu pro modica voluptate reli
divinam bonitatem. Quomodo est
bile, ut tam nauci duxeris Deum illum
tam tenerè te amavit? Qui ipsam morte
cruce pro te oppetijt? Et hunc tam gra
(O te ingratisissimam!) tam frequen
te perditissimam!) offendisti? Con
indignam te esse, quam terra sustineat,
tam parùm æstimasti pretiosum sanguin
tuo Domino pro te effusum. Exclama
maximoque, quo potes, affectu frequ
ingemina: O si nunquam, amanti
mi, præcepta tua transgressa essem!
quam in tantam miseriam incidissem!
nunquam peccâsem! O quàm felicem

animæ illæ, O mi JESU, quæ te nunquam off-
fenderunt! O quàm beatæ illæ, quæ suam in-
nocentiam nunquam perdiderunt! Offen-
di te, O mi JESU, sed posthac nunquam te of-
fendam: *Pœnitet me peccâsse.*

Quintus affectus erit, exercere se in eli-
ciendis actibus confidentiæ, & spei in Deo, &
in illius divina bonitate. Inficiari non po-
tes, Anima mea, graviter Deum à te offen-
do: Esum, & inde innumeras pœnas à te promeri-
tatas, idcirco time, & contremisce, & dic cum
Pœnitente regio: *Timor & tremor venerunt Psal.*
super me. Est, cur formides; sed consolare, *54. v. 6.*
conijce oculos tuos in divinam bonitatem,
& insuper effluentem Dei tui misericordiam;
considera divinam omnipotentiam, quæ te
adjuvare vult, & potest. Habes sanguinem
& merita Christi, quæ pro te supplicant ad
eternum Patrem. Immitte te in divinos ejus
complexus, & confide; Dic magno affectu
Dominum tuum: *In te Domine speravi,*
non confundar in aeternum. Tu mi Jesu es spes
mea, in te confido, non erubescam. Et si tu
Deus meus mecum fueris, quem timebo?
Non, non, non timebo; totus mundus suis
illucebris in me insurgat, Caro suis volupta-
tibus alliciat, infernus suis astutijs contra me
metur, non timebo, non timebo, non ce-
lam, quia omne robur meum in Deo confi-
dit, & in ipsum sperabo, & dicam semper
E 4 Deo

Deo meo: *Tu es spes mea in aeternum, in tu
fido; si consistant adversum me castra, non
mehit cor meum, quia tu es protector meus.*

*Pf. 26.
v. 3.*

*Affectus pro via illumina
tiva.*

Dum anima in via illuminativa detur, lumen inquirat, veram virtutem & veritatem dignoscendi, satagat ardentibus desideriis Deum suum percipere. Eos igitur affectus excitabit, qui viae huic sunt convenientiores, & opportunius remedium praebent, tendentes ad hanc Dei cognitionem. Et quamvis omnes affectus viae purgativae, aut saltem partem eorum pars possint etiam pro via illuminativa servire, nihilominus tamen viae huic propriae erui debent à vita Christi, in quibus se exercitavit. Ipse dominus omnium virtutum, & perfectionis regula, & ipse tibi exemplum praebuit, vivendi, conformiter verbis illis, ipsemet dixit: *Exemplum dedi vobis, quemadmodum ego feci, ita & vos facite.*

*Joan.
13. v.
15.*

Primus affectus in via illuminativa est orare Deum pro illuminatione mentis, ut tenus ejus exemplo virtutis tramitem percipere possit, quo ad perfectionem deveniat. Sic sapiens tempore meditationum pro-